

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010428
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010428.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Patrika Príbělského, PhD. A JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2015 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovanej

G. F.

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom M. č. XX, prechodne M. XXX/X,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/125/2014-84 zo dňa 04.11.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec obžalovanej G. F. pre skutok, ktorého sa podľa obžaloby Okresnej prokuratúry v Prievidzi č. 2Pv/55/14/3307-19 zo dňa 21.08.2014 dopustila tak, že dňa 10.10.2013 približne o 17.00 hod. v M. zaklopala na vchodové dvere domu č. XXX, pričom po otvorení dverí H. Z. prešla okolo neho do predsiene až k R. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorý stál pri druhých dverách smerom z predsiene do domu a tohto sotila oboma rukami, v dôsledku čoho si udrel hlavu o zárubňu dverí, hneď po tom jej H. Z. povedal, aby odišla z jeho domu, na čo nereagovala a znovu sotila R. Z., po čom ju H. Z. opäť vyzval, aby odišla z domu, opäť nereagovala, preto ju chytil za rameno a odtiahol ju ku dverám a odtiaľ von, keď sa vonku rozprávali, druhýkrát vbehla do predsiene domu, kde chytila R. Z. za tričko, potiahla ho dopredu a posotila dozadu, pričom si znovu udrel hlavu o zárubňu, následne ju H. Z. chytil za ruku a vytlačil ju pred dvere a ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. d) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. postupuje Obvodnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej a vnútornej správy, Medzibriežkova č. 2, Prievidza, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/125/2014-84 zo dňa 04.11.2014 bola G. F. uznaná vinnou z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. pre skutok tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Bola za to odsúdená podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na dva mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. jej súd výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jedného roka.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania jednak prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza, ako aj obžalovaná. Odvolanie prokurátorky smerovalo proti výroku o vine a treste. Nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa, že konanie obžalovanej je potrebné kvalifikovať len podľa ustanovenia § 194 ods. 1 Tr. zák. Podľa jej názoru, pre posúdenie a kvalifikovanie konania obžalovanej je potrebné vziať do úvahy preukázaný fakt, a to, že keď už bola v obydli, použila násilie voči chránenej osobe - dieťaťu, a to opakovane. Preto, ak súd prevzal z obžaloby bez akejkoľvek zmeny a úpravy skutkovú vetu rozsudku, malo byť konanie obžalovanej kvalifikované ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. d) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. zák. zrušil výrok o vine a treste v rozsudku súdu prvého stupňa, uznal vinu v zmysle obžaloby a po priznaní poľahčujúcej okolnosti obžalovanej v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. uložil tejto trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby § 194 ods. 3 Tr. zák. s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v strede zákonného rozpätia a uložil jej povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo sa zúčastniť psychologického poradenstva.

Odvolanie obžalovanej bolo zahlásené taktiež proti výroku o vine a treste. Namietala, že nevnikla neoprávnene do domu poškodených a nezotrvala v ňom po výzve na jeho opustenie. Výpovede poškodených H. Z. a R. Z. ako aj svedka Y. sú nepravdivé a rozporné. Bola iba na pozemku poškodených, do domu nevstúpila a následne pozemok sama opustila. Je toho názoru, že z vykonaného dokazovania nie je jednoznačne možné potvrdiť, že sa dopustila konania, z ktorého bola obžalovaná a v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vzhľadom na rozpory vo výpovediach, mala byť spod obžaloby oslobodená. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že ju spod obžaloby oslobodí.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné a odvolaniu obžalovanej je možné čiastočne vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci potrebné dokazovanie a následne správne ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Na druhej strane však odvolací súd vzhľadom na okolnosti prípadu nedospel k záveru, že by konanie obžalovanej bolo potrebné kvalifikovať v zmysle podanej obžaloby. Bolo preukázané, že obžalovaná G. F. vošla na pozemok obydli poškodeného H. Z. neoprávnene, teda bez pozvania a súhlasu majiteľa, ale táto neoprávnenosť bola zhojená a odstránená tým, že poškodený H. Z. ako majiteľ po zaklopaní na dvere chodby obžalovanou a otvorení dverí vyzval túto, aby sa ukludnila, že sa o veci porozprávajú. Nevyzval ju aby okamžite opustila pozemok. Pokiaľ obžalovaná v ďalšom konaní pokračovala tak, že keď v chodbe domu uvidela mal. R. Z., prešla do chodby vedľa majiteľa H. Z. a maloletého fyzicky napadla tým, že ho sotila, nemožno toto jej konanie kvalifikovať ako porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., teda závažnejším spôsobom konania spočívajúcim v násilí. Obžalovaná sa totiž nedopustila násilí voči majiteľovi H. Z., aby sa dostala do obydli. Nebolo preukázané, že by čin spáchala násilím, teda použila na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, ktorá by jej bránila vo vstupe do obydli. To, že fyzicky zaútočila na inú osobu nachádzajúcu sa v dome, už nie je súčasťou skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Faktom však je, že obžalovaná po výzvach majiteľa, aby opustila obydli, resp. aby odišla z domu, aj napriek tomu tam zotrvala a táto okolnosť by naplňovala znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Odvolačný súd však vzhľadom na okolnosti prípadu spočívajúce v tom, že obžalovaná sa fyzického násillia (sácania inej osoby, čo je skutočne konanie hraničné s fyzickým násillím) voči maloletému dopustila po tom, čo tento napadol jej syna. Pritom odvolačný súd z pripojeného spisu zistil, že maloletý R. Z. dvakrát uderil jej syna, a to tak, že po druhom údere tento spadol na zem. Trestné stíhanie maloletého R. Z. právne kvalifikované ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. bolo napokon zastavené z dôvodu, že vyšetrovateľ vzhľadom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Už vyšetrovateľ v prípravnom konaní vo veci obžalovanej veľmi citlivo posúdil jej konanie ako nezhody a s prihliadnutím na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. ho postúpil Obvodnému úradu v Prievidzi na prejednanie priestupku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, zákonodarca predmetným ustanovením § 194 Tr. zák. a jeho kvalifikovanými skutkovými podstatami mal na mysli postih nepochybne závažnejšieho konania, než akého sa dopustila obžalovaná. Preto odvolačný súd pri použití materiálneho korektívu závažnosti prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. dospel k záveru, že takýto postup voči obžalovanej, teda postúpenie veci na prejednanie ako priestupku, je adekvátny, zákonný a spravodlivý.

Z uvedených dôvodov preto odvolačný súd podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovanej G. F. postúpil Obvodnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej a vnútornej správy, Medzibriežkova č. 2, Prievidza, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. Odvolanie prokurátorky s poukazom na horeuvedené závery podľa § 319 Tr. por. následne ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.